

Sverige dras in i den nya världsordningen

Sverige befinner sig i en märklig och samtidigt mycket allvarlig politisk kris. Det har förflutit tio veckor sedan riksdagsvalet, den 9 september, och ingen ny regering finns ännu på plats. Detta är en unik situation i svensk politik. Aldrig tidigare har det hänt att det tagit så lång tid att rösta fram en statsminister. Sverige har genomlevt regeringskriser förr men ingen av dessa har varit av den digniteten som den som nu sker inför öppen ridå. Våren 1981, då vi hade en borglig regering med Torbjörn Fälldin (C) som statsminister, var det politiska läget mycket allvarligt. I min bok "Den karismatiska väckelsen – vad hände" skriver jag om detta:

Regeringskrisen i maj 1981

"... Den svensk-amerikanske evangelisten Bill Löfbom, som varit på besök i Sverige det senaste året, bl. a. i en karismatisk gemenskap i Vårgårda, hade haft en syn. Tidigt på torsdagsmorgonen den 23 oktober 1980 vaknade Bill och fick en vision – han såg tusentals människor samlade på en central plats i Stockholm. Och Herren sade: "Säg till de kristna att de ska resa till Stockholm den 1 maj och be för landet! De ska stå utanför en byggnad som representerar landet!" Vi tog det som en hälsning från Gud och bestämde att manifestationen skulle genomföras fredagen och lördagen den 1-2 maj. Eftersom riksdagen tillfälligt höll till i Kulturhuset vid den här tiden, förstod vi att det var på Sergels torg vi skulle vara. Någon menade att det kanske just då skulle finnas en speciell krissituation i landet då det var viktigt att bedja. Ett upprop formulerades till Sveriges kristna, att komma tillsammans i Stockholm för att bedja för vårt land och uttrycka vår enhet i Jesus Kristus. Uppropet sändes till samtliga biskopar och samfundsledare för undertecknande och med en inbjudan att delta i enhetsmanifestationen. Uppropet löd: "*GUDS FOLK TAR ANSVAR – BOT OCH BÖNEDAGAR I STOCKHOLM 1-2 MAJ! Vårt land genomlever en av sina största kriser i modern tid. SAF och LO har genom den senaste avtalsrörelsen visat sig vara beredda att ta sitt ansvar i situationen. Även andra grupper i samhället har på olika sätt uttryckt villighet till ansvar. Det är nu tid att även vi kristna kommer samman inför Herren, för att ge uttryck på ett synligt sätt för vår vilja till ansvarstagande för nationen.*"

Med stort allvar och förväntan på Guds ledning bad vi om ett andligt genombrott dessa dagar. Nu, om inte förr, förstod vi att det var Guds planering med dessa bönedagar. Den politiska och fackliga situationen var i kris i landet. Det ekonomiska läget var mycket allvarligt, och den borgerliga regeringen, med Torbjörn Fälldin som statsminister, var i upplösning. Tre dagar efter att tusentals kristna varit samlade i bön sprack regeringen och strax därefter lämnade Fälldin in sin avskedsansökan. Den 22 maj, efter förhandlingar, återkom han som statsminister i en ny borgerlig minoritetsregering."

Sverige – ett sekulär/individualistiskt land

Det finns alla anledning att vara tacksam över att få bo i ett land som Sverige. Vi är ett av få länder som haft fred inom våra gränser i 200 år. I hundra år har vi haft demokratiskt styre med fria val och mänskliga fri- och rättigheter. Under samma tid har vi haft ekonomiskt och socialt välstånd. Kort och gott – Sverige har varit ett land som många sett upp till och i många stycken velat efterlikna.

Men i dag måste vi konstatera att allt står inte väl till. Under de senaste 40 åren har vi sett en nedmontering av bibliska normer och kristna värderingar, vilket den aktuella politiska krisen är en konsekvens av. Därför har Sverige blivit ett av de mest sekulariserade länderna i världen.

En världsvid undersökning kallad World Values Survey, som utfrågat 350 000 människor i 100 länder om deras värderingar, rankar Sverige som världens näst mest sekulariserade land. Bara Japan ligger före. Den sekulära humanismen har blivit som en statsreligion och på ett självklart sätt intagit främsta platsen i vår samhällskultur. Som politisk ideologi har liberalismen ätit sig in i människors sinnen och präglar i dag de flesta riksdagspartiernas hållning gentemot samhället. Svensken i gemen har gjort sig oberoende av Gud (sekularism) och oberoende av varandra (individualism). Tyvärr är det en hållning som också kan märkas bland kristna. Sekulariseringen har trängt in i församlingslivet vilket betyder att Gud inte har den främsta platsen, den plats Han borde ha. Konsekvensen blir att vi ser väldigt lite av den helige Andes tecken och under.

Centerpartiet, Annie Lööf och Fredrick Federley

Centerpartiet (tidigare Bondeförbundet) har länge ansetts vara ett traditionellt borgerligt mittenparti som haft samarbete med både borgerliga och socialistiska partier. Men under de senaste tio åren har det skett en förskjutning höger ut mot en hårdare liberalism. Det är bakgrunden till Annie Lööfs hårda, oförsonliga retorik gentemot SD (och V). Visserligen säger Mikael Sundström, doktor i statsvetenskap vid Lunds universitet som forskat på Centerpartiet, att skillnaderna mellan de båda blockens politik egentligen inte är så stor. Enligt Sundström sitter Lööf i en stark förhandlingsposition. Dessutom är Centerpartiet ett av Europas rikaste partier och skulle därför inte ha några problem med den finansiella biten av ett nyval, menar han.

Kanske skillnaden inte är så stor sakpolitiskt men ideologiskt märks en tydlig skillnad. I valrörelsen har en figur använts, den så kallade GAL-TAN-skalan (GAL = grön, alternativ och libertariansk. TAN = traditionell, auktoritär och nationalistisk), som visar var ett parti hör hemma ideologiskt. I TV-utfrågningarna av partiledarna fick de ange var på denna skala deras parti befinner sig. Annie Lööf pekade då ut sitt parti som ett GAL-parti långt ut till höger.

Det innebär att Centern har drag av libertarianism. Det är en politisk ideologi som förespråkar frihet från tvång och strävar efter att minimera staten och dess inflytande över människors liv. Den vill tillåta maximal självständighet och valfrihet, med betoning på politisk frihet, frivilliga sammanslutningar samt det individuella omdömet. Libertarianismen tar avstånd från fenomen som rasism, imperialism och nutidens form av demokrati, där en majoritet av befolkningen får makt över minoriteten. (Wikipedia).

Stämmer detta in på Annie Lööf? I en intervju i SvD (21/10 2018) tecknar statsvetaren vid Lunds universitet, Malena Rosén Sundström, Centern och Annie Lööf, som båda gått i en tydlig liberal riktning. *"Faktum är att Centerpartiet är det riksdagsparti som har förflyttat sig mest rent politiskt sedan slutet av 1990-talet, enligt den internationella forskargruppen CHES. På båda skalorna har Centerpartiet rört sig mot ytterkanten. -Under Olof Johansson låg man mycket mer i mitten och samarbetade med Socialdemokraterna. Jämfört med den tiden har Centerpartiet absolut rört sig till höger, om man tänker på ekonomiska frågor och arbetsmarknad. ... Om det var Maud Olofsson som gjorde upp med mittenpolitiken så var det efterträdaren Annie Lööf som skulle ta liberalismen flera steg längre. Hon gick med i Centerpartiet 2001 efter att ha läst Johan Norbergs bok 'Till världskapitalismens försvar', och fick sin politiska skolning i nätverket kring den marknadsliberala tankesmedjan Timbro. Som frontfigur för ungdomsförbundet CUF, tillsammans med parhästen Fredrick Federley, drev hon frågor som att skrota Migrationsverket, ta bort skatteutjämningsystemet och tillåta månggifte. ... När de båda tog plats i riksdagen 2006 bildade de Liberala gruppen, som knöt samman borgerliga ledamöter med Timbrohögern. ... I en artikel i tidskriften Liberal debatt 2009 beskrev hon sitt politiska projekt så här: 'Värderingsskiftet handlar inte bara om politiska reformer, avreglering eller en tro på marknadslösningar. Att gå från sossefiering till liberalisering är en lång resa som innebär att man måste utmana invanda tankemönster – i människors vardag, och långt in i politiskt borgerliga kretsar'. Som partiledare har Annie Lööf tonat ner sin retorik och övergett budskap som 'F-skattsedel från födelsen'. Men den liberala revolution som hon beskrev för snart tio år sedan har i mångt och mycket förverkligats inom hennes parti. ... Att Centerpartiet är ett mittenparti stämmer helt enkelt inte, menar statsvetaren Malena Rosén Sundström. Vad som däremot har hänt de senaste åren är att tyngdpunkten i den politiska debatten har förskjutits till gal-tan-skalan. Och där har Annie Lööf profilerat sig som en liberal försvarare av öppenhet, och en motpol till den framväxande nationalismen. Det har kastat in Centerpartiet i ett värderingskrig med den konservativa delen av riksdagen – från sverigedemokrater till moderater. ..."*

I valrörelsen hade Centern en grön logga med texten FRAMÅT. Var det en slump eller fanns det en medveten strategi bakom det? Journalisten Göran Eriksson i SvD skriver (18/11 2018): *"På Instagram minglar Annie Lööf med Astrid Panosyan, en av medgrundarna till Emmanuel Macrons parti En marche (= Framåt). Panosyan höll enligt Centerledaren ett 'otroligt inspirerande' tal om hur Macron vill att ALDE (Liberalernas grupp i EU) och En marche 'ska samarbeta för att stärka*

liberala värderingar i hela Europa.

Den 10, 11 november i år höll ALDE sin kongress i Madrid där Annie Lööf var närvarande tillsammans med ett par tusen deltagare. Det var bara några dagar före statsministeromröstningen i riksdagen då Ulf Kristersson skulle prövas. Enligt SvD (18/11 2018) sa Lööf följande i Madrid: ”Jag är stolt att säga att när vi stod öga mot öga med hotet från aggressiv nationalistisk populism – så var vi trogna våra värderingar och backade inte”.

I en krönika i Hallands Nyheter skriver EU-parlamentarikern Fredrick Federley (C) (citerad i SvD 18/11): ”Min övertygelse är att kampen i Europa står mellan en framtidsinriktad, hoppfull liberalism som står upp för medmännisklighet och tolerans, och en populistisk nationalism, byggd på främlingsfientlighet och misstro”.

Till viss del kan jag hålla med Federley i den analysen. Det är här skärningspunkten kommer att ligga den närmaste framtiden. Samtidigt framgår av dessa uttalanden att man för en medveten strategi hos Centerns ledande företrädare som har tydliga globalistiska drag. Man vill se ett starkare EU och FN som kan köra över de förhatliga nationalisterna. Men det finns ett annat sätt att beskriva vad nationalism står för, som har en human, biblisk bakgrund.

Liberalism/globalism mot konservatism/nationalism

Professorn i nationalekonomi och offentlig politik vid Oxford University, Sir Paul Collier, säger: ”...En gemensam nationell identitet leder till att människor kan vara generösa och samarbetsvilliga. Detta kallas **inkluderande nationalism** (min fetstil). Denna åskådning har med stor framgång främjats av det skotska nationalistpartiet. Detta är den enda realistiska vägen att i ett modernt land skapa en gemensam identitet. Genom att förneka nationalism i alla dess former kastar vi ut barnet med badvattnet och förlorar något som är avgörande för social sammanhållning och fred. Det realistiska alternativet till inkluderande nationalism är inte ett gemensamt globalt samhälle. Utan en inkluderande nationalism kommer sannolikt två helt andra ideologier att ta över. I vissa länder är det fråga om en etnocentrerad form av nationalism som redan sprider sig snabbt i delar av Europa. Andra länder kommer bli rotlösa individcentrerade, med resultatet att den sociala sammanhållningen demonteras och efterlämnar ett söndertrasat samhälle (ex.vis Sverige). Men det finns, som sagt var, **en tredje väg** (min fetstil). Vanliga väljare har efterfrågat detta länge. Nu är det dags för politikerna att på allvar överväga denna verklighet.” (Özge Öner i SvD den 11/11 2018).

En orsak till det svåra parlamentariska läget som nu är beror på partiernas mandatfördelning vilket inte givit ett tydligt utslag för att kunna bilda en stark regering. Detta i sin tur beror på hur medborgarna lagt sina röster på valdagen vilket har visat att samhället blivit alltmer splittrat. En annan mer allvarlig orsak till denna kris, till skillnad från tidigare politiska kriser, är att de flesta partiledarna ensidigt och hårdnackat kritiserat ett parti, nämligen Sverigedemokraterna (SD), och bedyrat att man inte vill ha någon dialog eller samarbete med detta parti, som man menar är ett konservativt/auktoritärt och nationalistiskt/populistiskt parti med nazistiska rötter. Oavsett om det är rätt eller fel så har konsekvensen av deras ställningstagande orsakat en svårbemästrad situation, bland annat genom att SD blivit det näst största partiet.

Det som sticker ut i processen med att välja statsminister och bildandet av regering är Alliansens splittring mellan Moderaterna (M) och Kristdemokraterna (KD) på ena sidan och Centerpartiet (C) och Liberalerna (L) på den andra. Varför har det blivit så? Det beror av att M och KD står stadigt i den konservativa myllan (där även SD hör hemma), medan C och även L har blivit alltmer liberala i sin ideologi.

Politiker som drivs av en globalistisk världsbild - fri rörlighet över nationsgränser av varor, tjänster och människor där makt och inflytande successivt flyttas från demokratiska parlament till överstatliga institutioner i FN och EU - omfattar en superliberal ideologi. En känd globalist är den ungerska miljardären George Soros, medlem i Bilderbergergruppen. Soros spekulerar i olika valutor för att manipulera nationella valutor och skapa politisk instabilitet. Det var vad han gjorde mot den svenska kronan i början på 1990-talet, vilket innebar en djup ekonomisk kris i Sverige. 1994 gick vi med i EU efter en mycket knapp majoritet i folkomröstningen. Genom sin organisation Open Society har Soros också sponsrat en handbok för hur migranter ska ta sig in i Europa.

Organisationen fick 18 miljarder USD förra året genom donationer! Syftet med detta är att globalisterna vill motarbeta nationalstaternas suveränitet. Men det har börjat genomskådas hos flera politiska ledare i EU, som vill värna sitt lands suveränitet och bestämma över sina gränser, och vi kan nu se en allt tydligare splittring mellan EU-länder i denna fråga.

Nationalism har blivit något fult, som man menar står för konservatism och bakåtsträvande i en värld där vi blir allt mer beroende av varandra. De som kritiserar nationalismen (liberaler) vill se en värld utan gränser och i förlängningen utan nationella regeringar. Man glömmer ofta bort att nationalismen en gång uppstod som en motpol till kejsarlig hegemoni. Men måste det vara så för den som vill värna om sitt eget land samtidigt som man vill vara öppen och inkluderande mot andra. Nationer med homogena folk och tydliga gränser är ju något som Gud har ordnat och som står i relation dels till Israel och dels till människors frälsning, vilket går som en röd tråd genom hela Bibeln. (1 Mos. 10:32; 5 Mos. 32:8; Apg. 17:26-28; Upp. 21:24-26).

Migration och klimatet i fokus för en ny världsordning

I min förra artikel skrev jag om Agenda 2030, ett FN-projekt för "en ny dagordning för hållbar utveckling." Projektet röstades fram i FN hösten 2015 och började implementeras 1 januari 2016. Dokumentet innehåller 17 globala mål och 169 delmål för bärkraftig, hållbar global utveckling (läs en ny världsordning) och innefattar det mesta av mänskligt samhällsliv. Hittills är det migrations- och klimatfrågor som står i fokus. Invandring framställs som något högst positivt i FN-dokumentet och som man räknar med kommer att öka. I artikel 29 står det: *"Vi erkänner det positiva inslaget av invandring för en inkluderande tillväxt och hållbar utveckling. Vi erkänner också, att den mellanfolkliga invandringen är en flerdimensionell verklighet av stor betydelse för ursprungsländer, övergångsländer och mottagarländer, vilket fordrar ett sammanhängande och vittomfattande gensvar. Vi skall sammarbeta länderna emellan, för att säkra trygg, ordnad och reglerad migration"*.

Peter Sutherland är en irländsk politiker, affärsman och medlem i Bilderberggruppen. Han har länge varit FN:s särskilda sändebud i migrationsfrågor. Han är en stark motståndare till nationalstater och förespråkar fri invandring till EU. I en intervju med BBC har han sagt att *"EU i min mening bör göra sitt bästa för att underminera homogenitet och skillnader från andra"*. Multikulturalism är både oundviklig och eftersträvansvärd, menar han, och att det *"är fundamentalt avgörande för staterna att samarbeta om migrationspolicies snarare än att utveckla sina egna isolerade policies"*.

Sutherland har haft nära kontakt med EU-parlamentarikern Marita Ulvskog (S), och efter att S/MP-regeringen tillträtt 2014 kontaktade han justitieminister Morgan Johansson (S) och sa att Sverige måste hålla sina gränser öppna för migranter. Var det därför som statsminister Stefan Löfvén kunde utropa på Medborgarplatsen året därpå att, *"Mitt Europa bygger inte murar"*!

Var det mot denna bakgrund som Annie Lööf försade sig i TV2:s Agenda då hon lanserade det kontroversiella förslaget att Sverige har kapacitet att ta emot 30 miljoner invandrare!!

Året 2016 antog FN den så kallade **New York-deklarationen** (en uppföljning av Agenda 2030), med syfte att medlemsländerna skulle förhandla fram ett avtal under två år för *"en säker, ordnad och reglerad migration"*. Denna deklaration ska behandlas av medlemsstaterna den 10 december i år i Marocko. Då ska *"the New York Declaration for Refugees and Migrants"* undertecknas. Ramverket har som huvudmål att luckra upp nationella barriärer mot migration och införa nya vägar in i mottagarländer. Migranterna ska särbehandlas på ett positivt sätt: få hjälp med lån, sänkta avgifter för överföring av pengar till hemlandet, särskild tränad vårdpersonal och det föreslås höjda straff för brott mot migranter.

Rebecca Svad, kansliråd i Enheten för migrations- och asylpolitik på Justitiedepartementet, säger att regeringen avser att skriva under ramverket i december (bloggen Samhällsnytt): *"Sverige har uttryckt stöd för ramverket under förhandlingsprocessen, välkomnar den balanserade sluttextern och har för avsikt att ge stöd till dokumentet vid en högnivåkonferens i december. Frågan om införlivande av denna icke-bindande generalförsamlingsresolution aktualiseras först när ramverket*

är antaget”.

Vad betyder hållbar utveckling i förhållande till klimathotet? FN och dess stödjare (Sverige är en av de största bidragsgivarna) betraktar hållbar utveckling som något mer, än bara sättet att uppnå en renare miljö på. De betraktar detta som ett redskap för att åstadkomma en länge efterlängtd *Ny Ordning* för alla länder i hela världen. Miljön är ett fulländat verktyg för eliten att använda, för att åstadkomma deras version av ett utopiskt samhälle, eftersom nära nog allt slags mänskligt görande påverkar miljön på något sätt. Sist och slutligen hoppas de kunna centralt planera och strängt reglera praktiskt taget *allt* det vi gör, och vi kommer att få höra, att detta är nödvändigt, för att ”rädda planeten”. (www.endtime.net).

Dessutom utnyttjas klimatfrågan flitigt av globalisterna inom ramen av Agenda 2030 för att deras mål ska uppnås. Romklubben grundades 1968 för att bemöta klimathotet. Denna sammanslutning förespråkar elitistiska lösningar som bygger på ett globalt förvalterskap av jorden. Tongivande medlemmar i Romklubben, som Anders Wijkman (KD), har sedan grundandet varit djupt förankrade i nödvändigheten av en världsfederation. Anders Wijkman är dessutom medlem av organisationen Global Challenges Foundation, som öppet deklarerar att de vill ersätta de demokratiska nationerna samt FN:s organisationer med ”world governance”, det vill säga en världsregering.

Den 13-14 december kommer FN att hålla ett klimatmöte i Katowice i södra Polen, kallat COP24. Målet är att ta fram en ”regelbok” som ska ta Parisavtalet (2015) från att vara ett dokument till att handla om faktiska åtgärder. Enligt Johan Kuylenskierna, vice ordförande i Klimatpolitiska rådet, måste det till **globala** spelregler eftersom en ökad internationell samverkan är en förutsättning för att målet i Parisavtalet ska kunna uppnås, skriver SvD den 17/11 2018, och fortsätter: Det betyder att vissa länder, inte minst inom EU, intar en ledarställning och är proaktiva i att visa vägen. Här har Sverige en betydande roll.

Det jag skriver visar med all tydlighet att våra länder (inte minst vi i Sverige) står inför svåra och avgörande utmaningar de närmaste åren. Den västerländska kulturen befinner sig i ett paradigmskifte och mycket talar för att vi närmar oss med hast Uppenbarelsebokens apokalyptiska tid. Då är det viktigt att få påminna oss om det Jesus Kristus säger i Matt. 28:18-20, ”Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå för den skull ut och gör **alla folk** till mina lärjungar! Döp dem i Faderns, Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er **alla dagar** intill tidens slut”.

Claes-Göran Bergstrand. 2018-11-19.